

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ

การวิจัยสมรรถนะสายตาของคนงานในกลุ่มโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านครั้งนี้ เป้าหมายเดิมได้กำหนดไว้ว่าจะศึกษาคนงานในสายงานประกอบ 14 โรงงาน โดยโรงงานเหล่านี้ประกอบกิจการอยู่ในรูปของบริษัท 13 บริษัท และอีก 1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่เนื่องจากระหว่างการศึกษามีโรงงานบางโรงได้เลิกกิจการ และหยุดการผลิตเปลี่ยนเป็นสั่งเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแทน จึงทำให้เหลือโรงงานที่จะต้องศึกษาเพียง 10 โรงงาน และคนงานที่นำมาทดสอบสายตาเป็นคนงานที่อยู่ในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ 7 ชนิด ซึ่งจำนวนคนงานจริง ๆ ในสายงานของผลิตภัณฑ์เหล่านี้เป็นชาย 87 คน และหญิง 462 คน โดยได้ทำการทดสอบสายตาคนงานชาย 61 คน และหญิง 199 คน ซึ่งรายละเอียดของจำนวนคนงานที่มีอยู่จริง และที่ถูกทดสอบในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้ง 10 บริษัท ได้แสดงอยู่ในตารางที่ 5.1 และสำหรับคะแนนที่ได้จากการทดสอบสายตาคนงานทั้งหมดได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก. สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลก็เป็นการใช้การวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะของสายตาทั้ง 12 ประเภท ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 โดยการวิเคราะห์จะแยกกันระหว่างคนงานชายและคนงานหญิง ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะอิงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ คือวัตถุประสงค์ข้อ 1.4.2 ถึง 1.4.5 กล่าวคือวัตถุประสงค์ข้อ 1.4.2 มีเป้าหมายเพื่อศึกษาว่า ขนาดของโรงงานที่ศึกษาทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ กันจะมีผลต่อสมรรถนะของสายตาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งวัตถุประสงค์ในข้อนี้ก็คือการทดสอบสมมติฐานว่าคะแนนเฉลี่ยของประชากรในแต่ละบริษัท (μ_i) มีค่าไม่แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ใช้เทคนิคของการวางแผนการทดลอง และสำหรับวัตถุประสงค์ในข้อ 1.4.3 เป็นการเช็คคะแนนที่ได้จากการทดสอบกับเกณฑ์ที่ใช้เช็คผลการทดสอบ แล้วนำมาสรุปผล ส่วนวัตถุประสงค์ข้อ 1.4.4. เป็นการศึกษามีปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อสายตาที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวถึงนี้ก็คือ อายุ, ประสบการณ์, ความสว่าง, เสียง, อุณหภูมิและชนิดผลิตภัณฑ์ที่ทำ โดยการวิเคราะห์ใช้เทคนิคของการวางแผนการทดลอง และสำหรับวัตถุประสงค์ข้อ 1.4.5 ก็เป็นการนำเอารายละเอียดในข้อ 1.4.4 มาตอบ ซึ่งผลสรุปของวัตถุประสงค์ในข้อ 1.4.3 และข้อ 1.4.5 จะกล่าวในตอนท้าย ๆ ของบท

5.1 การทดสอบข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในข้อ 1.4.2

สำหรับแบบการทดลองที่ใช้ในการทดสอบข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นแบบการทดลองชนิด Block Design แต่เนื่องจากมีปัญหาข้อขัดข้องบางประการ กล่าวคือในแต่ละบริษัทมีจำนวนชนิดของผลิตภัณฑ์ไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกันทั้งหมด และการทดสอบสายดาคนงานในบางบริษัทก็ไม่สามารถกระทำได้ในทุก ๆ ผลิตภัณฑ์ จึงทำให้แบบการทดลองนี้กลายเป็น Incomplete Block Design ชนิด Unbalance Case ซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้ได้จาก Cochran, W.G. and G.M. Cox (40 บทที่ 9 11) และเนื่องจากผลิตภัณฑ์บางชนิดมีเพียงบริษัทเดียวที่ทำการทดสอบสายดาคนงานมา คือ จูนเนอร์ และชิ้นส่วนโทรทัศน์ ของบริษัทเนชั่นแนลไทย จำกัด พัฒนของบริษัทธานีการไฟฟ้า จำกัด กระจกน้ำร้อนของบริษัทเพดเดอร์อีเลคตริก จำกัด และเครื่องปรับอากาศของบริษัท เอ.พี.เนชั่นแนล จำกัด ผลิตภัณฑ์ที่กล่าวมาไม่มีตัวเปรียบเทียบ จึงจำเป็นต้องตัดผลิตภัณฑ์เหล่านี้ออกไป และสำหรับบริษัทเนชั่นแนลไทย จำกัด มีผลิตภัณฑ์เพียงสองชนิดที่คนงานถูกนำมาทดสอบสายดา ซึ่งบริษัทอื่น ๆ ไม่มีเลย ดังนั้นในการทดสอบข้อมูลครั้งนี้จึงต้องตัดบริษัทเนชั่นแนลไทย จำกัด ออกไป ดังนั้นจึงเหลือผลิตภัณฑ์ที่ทำการวิเคราะห์ในช่วงนี้เพียง 3 ชนิด คือ โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ และหม้อหุงข้าวไฟฟ้า โดยมีบริษัทคือ บริษัท (โรงงาน) 9 บริษัท แต่สำหรับในการพิจารณาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในข้อ 4 คนงานที่ทำงานอยู่ในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์เหล่านี้จะนำมาศึกษาทั้งหมด ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5.1 สำหรับผลิตภัณฑ์โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ และหม้อหุงข้าวไฟฟ้า แสดงไว้ในตาราง 5.2 ด้วยระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป DAISY 1981

ตัวอย่างการทดสอบข้อมูลที่แสดงนี้เป็นการทดสอบความสามารถในการมองเห็นสีของเพศชาย และด้วยระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่า $F_{0.05, 8, 16} = 2.59$ ซึ่งเมื่อเทียบกับ ROW F-RATIO แล้วจะมีค่ามากกว่า และถ้าพิจารณา $F_{0.05, 2, 16} = 3.63$ ดังนั้นก็สรุปผลได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการมองเห็นสีของคนงานในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ของบริษัทต่าง ๆ 9 บริษัทนี้ ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นก็คือ อิทธิพลจากโรงงานไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการมองเห็นสีของคนงาน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก และสำหรับผลที่ได้จากการคำนวณทั้งหมดได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข. ซึ่งด้วยระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 แล้วก็สรุปผลได้ว่าอิทธิพลของโรงงานไม่มีผล

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนคนงานชาย, หญิงที่ทำงานอยู่ในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของโรงงานที่ศึกษา

โรงงาน	ชนิดผลิตภัณฑ์	โทรทัศน์	เครื่องปรับอากาศ	พัดลม	หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	กระติกน้ำร้อนไฟฟ้า	จูนเนอร์	ชิ้นส่วนโทรทัศน์	รวม
1. บ.เจริญสมบูรณ์อุตสาหกรรม จก.		(10,29) (5, 9)							(10,29) (5, 9)
2. บ.คอนโซลิตีเด็คอิเลคตริก จก.		(3,20) (2,11)	(10,13) (10,11)						(13,33) (12,22)
3. บ.เนชั่นแนลไทย จก.							(6,105) (2, 23)	(10,76) (5,15)	(16,181) (7, 38)
4. บ.กันยงอิเลคตริกแมนูแฟคเจอร์ จก.		(4,28) (4,10)							(4,28) (4,10)
5. บ.ชานินทร์การไฟฟ้า จก.				(2,12) (2,12)	(2,11) (2,11)				(4,23) (4,23)
6. บ.เซ็นทรัลอินดัสเตรียลเทคโนโลยี จก.		(4,21) (2,19)							(4,21) (2,19)
7. บ.อิตาซีคอนซูเมอร์โปรดัก จก.		(8,35) (8,23)							(8,35) (8,23)
8. บ.เอพีเนชั่นแนล จก.			(5, 7) (5, 5)		(3,18) (3, 5)				(8,25) (8,10)
9. บ.คอนเซฟชั่นอินดัสทรี จก.		(16,39) (7,25)							(16,39) (7,25)
10. บ.เฟดเดอเรอ์อิเลคตริก จก.					(2,30) (2,10)	(2,18) (2,10)			(4,48) (4,20)
									(87,462) (61,197)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บล่างหมายถึงคนงานชาย, หญิงที่ทดสอบสายตามลัดับ

แต่ตัวเลขของวงเล็บบน เป็นจำนวนคนงานชาย, หญิงทั้งหมด

ตาราง 5.2 : ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการมองเห็นสีของคนงานชาย


```
<:H>: LOMEM AT 14752
<:H>: LOMEM AT 16385
INCLUDE HOW MANY COLUMNS? 3
SPECIFY THEM:
COLUMN (NAME OR #)? 1
COLUMN (NAME OR #)? 2
COLUMN (NAME OR #)? 3
```

ANOVA, TWO-WAY CLASSIFICATION

SS	DF	MS
COLUMN--		
18.3009556	2	9.15047778
ROW--		
41.6619333	8	5.20774167
ERROR--		
81.8253112	16	5.11408195
TOTAL--		
141.7882	26	

ROW F-RATIO: 1.01831408
COLUMN F-RATIO: 1.78927085

กระทบต่อสมรรถนะสายตาทั้ง 12 คุณสมบัติเลย ไม่ว่าจะเป็นคนงานหญิงหรือชาย

5.2 การทดสอบข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในข้อ 1.4.4

วัตถุประสงค์ในข้อนี้เป็นการทดสอบเพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของสายตา ปัจจัยต่าง ๆ ก็คือ อายุ ประสบการณ์ ความสว่าง เสียง อุณหภูมิและชนิดผลิตภัณฑ์ ซึ่งรายละเอียดได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 โดยได้ตั้งสมมติฐานว่าปัจจัยต่าง ๆ นี้ไม่มีผลต่อกัน ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่ละปัจจัยด้วยระดับของปัจจัยหรือทริทเมนต์ต่าง ๆ กัน ดังนั้นจึงเป็น Single - Factor Experiments ซึ่งแผนการทดลองที่ใช้คือ Completely Randomized Design แต่เนื่องจากในแต่ละทริทเมนต์มีจำนวนตัวอย่างไม่เท่ากัน จึงทำให้แบบทดลองนี้กลายเป็น Completely Randomized Design ชนิด Unbalance Case ซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้ได้จาก Montgomery, D.C. (41 บทที่ 3) ตัวอย่างผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลจากตารางในภาคผนวก ก. ได้แสดงไว้ในตาราง 5.3 โดยใช้ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละกลุ่มอายุที่ได้จากการทดสอบการเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้งของคณงานหญิงที่ทำงานในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ทั้ง 7 ชนิด ใน 10 โรงงานดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งค่า F-RATIO จากการคำนวณมีค่า 1.13098423 แต่เนื่องจากค่า $F_{0.05,4,198}$ ไม่มีในตาราง เพราะค่าขึ้นแท่งความเป็นอิสระขององค์ประกอบความคลาดเคลื่อน (Within) ที่แสดงในตารางของหนังสือเล่มนี้อยู่สูงที่ 120 ต่อจากนั้นก็จะเป็นค่าอนันต์ ดังนั้นค่าของขึ้นแท่งความเป็นอิสระที่ 198 จึงถือว่าเป็นค่าอนันต์ ซึ่ง $F_{0.05,4,\infty}$ มีค่าเท่ากับ 2.37 ซึ่งจะเห็นว่า มีค่าน้อยกว่า F-RATIO จึงสรุปผลว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบการเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้งของเพศหญิงที่ระดับของอายุ 18-21 ปี, 22-25 ปี, 26-29 ปี, 30-33 ปี และ 34-37 ปี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งก็คืออายุไม่มีอิทธิพลต่อการเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้งของคณงานหญิงที่ทำงานอยู่ในสายงานประกอบผลิตภัณฑ์ทั้ง 7 ชนิด ภายใน 10 โรงงานนี้ ด้วยระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 หรือก็คือทริทเมนต์ทุกทริทเมนต์เหมือนกัน หรืออาจจะมียางทริทเมนต์แตกต่างกัน แต่ว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ วิธีที่จะทราบได้ว่าจะปฏิเสธสมมติฐานหรือยอมรับสมมติฐานจากการทดสอบสมมติฐานของการวิเคราะห์ความแปรปรวน กรณีจำแนกแบบทางเดียว และอิทธิพลคงที่นี้อีกวิธีหนึ่งก็คือ เนื่องจากการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญไว้ที่ 0.05 ดังนั้นถ้า PROBABILITY OF CHANCE มีค่ามากกว่า 0.05 ก็จะยอมรับสมมติฐานหลัก เพราะค่านี้ยิ่งมาก พื้นที่ใต้เส้นโค้งของการแจกแจง F ยิ่งน้อย ซึ่งก็เหมือนกับ F_{α, v_1, v_2} ถ้า α มีค่ามากขึ้น สำหรับในกรณีที่ค่า F-RATIO จากการคำนวณมีค่ามากกว่า F_{α, v_1, v_2} หรือ PRABABILITY OF CHANCE มีค่าน้อยกว่า 0.05 ก็จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก คือสรุปว่ามีทริทเมนต์อย่างน้อย 1 คู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งก็จะต้องวิเคราะห์ต่อไปว่าความแตกต่างของทริทเมนต์นั้นเกิดจากทริทเมนต์คู่ไหน ด้วยวิธีการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison Test) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของทริทเมนต์ โดยนิยามค่าเฉลี่ยของทริทเมนต์ที่ i ไต ๆ คือ $\mu_i = \mu + \tau_i$ และจะประมาณ μ_i ด้วย $\bar{y}_i$ โดยใช้ค่าประมาณนี้เปรียบเทียบ และสำหรับการเปรียบเทียบเชิงซ้อนในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเปรียบเทียบพิสัยเชิงซ้อนของดันแคน (Duncan's Multiple Range Test)

ซึ่งรายละเอียดได้จาก Montgomery, D.C. (41 บทที่ 3)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับวัตถุประสงค์ในข้อนี้ของคณงานชายและหญิงได้สรุปผลไว้ในตาราง 5.4 และ 5.5 ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ที่ใช้เทคนิคของการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้จากภาคผนวก ค ถึง ท

ตาราง 5.3 ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการเบี่ยงเบนของสายเคเบิลในแนวตั้งของคณงานหญิง

*****
* ANALYSIS OF VARIANCE *
*****

SUMMARY TABLE

SOURCE	SS	DF	MS
TOTAL	366.12	198	
BETWEEN	8.343	4	2.0857
WITHIN	357.777	194	1.8442

F-RATIO = 1.13098423
DEGREES OF FREEDOM = 4 & 194
PROBABILITY OF CHANCE = .342969074

*****
* ANALYSIS OF VARIANCE *
*****

SUMMARY STATISTICS BY GROUP

GROUP	N	MEAN	S. D.
18-21 YE	18	5.833333334	1.61791441
22-25 YE	90	5.877777778	1.33094354
26-29 YE	49	5.81632653	1.14879409
30-33 YE	32	5.4375	1.52267803
34-37 YE	10	6.4	1.50554531

ตาราง 5.4 แสดงผลสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณงานชาย

ปัจจัยที่	ชนิดของปัจจัย	มีอิทธิพลต่อ	มีความแตกต่างระหว่าง
1	อายุ (ปี)	ความคมชัดของ	30-33 กับ 22-25
		ตาซ้ายในระยะไกล	30-33 กับ 18-21
		ความคมชัดของ	34-37 กับ 18-21
		ตาซ้ายในระยะใกล้	34-37 กับ 26-29
			34-37 กับ 22-25
2	ประสพการณ์ (ปี)	ความคมชัดของ	4-6 กับ 13-15
		ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	
		ความคมชัดของ	13-15 กับ 7-9
		ตาทั้งสองข้างในระยะใกล้	13-15 กับ 10-12
			13-15 กับ 0-3
			13-15 กับ 4-6
3	ความสว่าง (ลักซ์)	ความคมชัดของ	561-680 กับ 441-560
		ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	561-680 กับ 200-320
			561-680 กับ 321-440
			561-680 กับ 681-800
			441-560 กับ 200-320

ตาราง 5.5 แสดงผลสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณงานหญิง

ปัจจัยที่	ชนิดของปัจจัย	มีอิทธิพลต่อ	มีความแตกต่างระหว่าง
1	อายุ (ปี)	ความคมชัดของ	34-37 กับ 26-29
		ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	34-37 กับ 18-21
			34-37 กับ 22-25
			30-33 กับ 22-25
		ความคมชัดของ	34-37 กับ 22-25
		ตาขวาในระยะไกล	
		ความคมชัดของ	34-37 กับ 26-29
		ตาซ้ายในระยะไกล	
		ความสามารถในการมอง	34-37 กับ 30-33
		เห็นความลึก	34-37 กับ 22-25
		ความคมชัดของ	34-37 กับ 18-21
		ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	34-37 กับ 22-25
		ความคมชัดของ	34-37 กับ 30-33
ตาซ้ายในระยะไกล	34-37 กับ 18-21		
	34-37 กับ 26-29		
	34-37 กับ 22-25		
2	ประสพการณ์ (ปี)	ความคมชัดของ	13-15 กับ 0-3
		ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	10-12 กับ 0-3
		ความคมชัดของ	10-12 กับ 0-3
		ตาซ้ายในระยะไกล	10-12 กับ 4-6
			13-15 กับ 4-6
		ความสามารถในการมอง	13-15 กับ 0-3
		เห็นความลึก	

ตาราง 5.5 (ต่อ)

ปัจจัยที่	ชนิดของปัจจัย	มีอิทธิพลต่อ	มีความแตกต่างระหว่าง
	ประสพการณ์ (ปี)	ความคมชัดของ ตาซ้ายในระยะไกล	10-12 กับ 0-3
3	ความสว่าง (ลักซ์)	ความคมชัดของ ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	321-440 กับ 4-1-560 321-440 กับ 200-300 561-680 กับ 200-300
		ความคมชัดของ ตาขวาในระยะไกล	321-440 กับ 200-320 321-440 กับ 4-1-560
		ความสามารถในการมอง เห็นความลึก	321-440 กับ 200-320 681-800 กับ 200-320
		ความคมชัดของ ตาทั้งสองข้างในระยะไกล	321-440 กับ 561-680 321-440 กับ 200-320 681-800 กับ 200-320
		ความคมชัดของ ตาซ้ายในระยะไกล	321-440 กับ 4-1-560 321-440 กับ 681-800 321-440 กับ 561-680 321-440 กับ 200-320
4	เสียง (เดซิเบล)	ความคมชัดของ ตาซ้ายในระยะไกล	76-78 กับ 73-75
		ความสามารถในการมอง เห็นความลึก	79-81 กับ 76-78 79-81 กับ 73-75

ตาราง 5.5 (ต่อ)

ปัจจัยที่	ชนิดของปัจจัย	มีอิทธิพลต่อ	มีความแตกต่างระหว่าง
5	ชนิดของผลิตภัณฑ์	ความคมชัดของ ตาข่ายในระยะไกล	ชั้นลั่วนโทรทัศน์ กับ พัดลม จนเนอร์ กับ พัดลม เครื่องปรับอากาศ กับ พัดลม โทรทัศน์ กับ พัดลม กระดิกน้ำร้อน กับ พัดลม หม้อหุงข้าวไฟฟ้า กับ พัดลม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของคนงานชายได้สรุปไว้ในตาราง 5.4 ซึ่งสรุปผลว่ามีอยู่ 3 ปัจจัย คือ อายุ ประสิทธิภาพ และความสว่าง

1. อายุ

อายุมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกล โดยมีคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 30-33 ปี มีความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลแตกต่าง (เร็วกว่า) จากกลุ่มของคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี และ 18-21 ปีอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มของคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 30-33 ปี มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบของกลุ่มต่ำที่สุด (7.45) ดังนั้นในการทำงานระยะไกลคือประมาณ 10 ฟุต หรือ 6 เมตร จึงไม่ควรมอบหมายให้คนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วงดังกล่าวนี้ทำ หรือไม่ก็ควรให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษถ้าต้องการมอบหมายให้ทำ ทั้งนี้เพราะอาจเกิดอันตรายหรืออาจมีผลเสียหายต่อการทำงานได้ ถึงแม้ว่าความคมชัดที่ผิดปกติไปนั้นจะเกิดจากตาซ้ายเพียงข้างเดียวก็ตาม เพราะว่าเป็นการทำงาน คงจะเป็นการยากที่จะทราบว่า งานที่มอบหมายให้ทำสามารถมองเห็นได้ด้วยตาทั้งสองข้างหรือตาข้างใดข้างหนึ่ง ทั้งนี้อาจจะด้วยเหตุผลมาจากขีดจำกัดในการเคลื่อนไหวศีรษะหรือตำแหน่งปฏิบัติงาน หรือขีดจำกัดของงานที่ทำ เช่น ตำแหน่งของงาน การหันเหของชิ้นงาน หรือเกิดแสงแยงตา ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจมีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานจำต้องมองด้วยตาซ้ายเพียงข้างเดียว ซึ่งก็จะทำให้ภาพที่เห็นไม่ชัดเจน เห็นรายละเอียดได้น้อยลง ทำให้สมรรถนะในการทำงานลดลง และอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนี้อายุยังมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลอีกด้วย โดยมีกลุ่มของคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 34-37 ปีเท่านั้นที่มีความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลนี้แตกต่าง (เร็วกว่า) จากกลุ่มของคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี 26-29 ปี และ 22-25 ปีอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสำหรับความคมชัดของสายตาในระยะไกลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานในอุตสาหกรรมประเภทนี้ ดังนั้นความคมชัดของสายตาที่ผิดปกติไปไม่ว่าจะเป็นตาข้างหนึ่งข้างใดก็ย่อมเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดแก่ตาทั้งสองข้าง เพราะนอกจากจะเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายและอุบัติเหตุขณะทำงานแล้ว ก็อาจเป็นผลก่อให้เกิดภาวะเครียดกับตาทำให้ความเที่ยงตรงและความรวดเร็วในการทำงานลดลง สำหรับกลุ่มคนงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 34-37 ปี ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสมรรถนะสายตาประเภทนี้ต่ำที่สุด (8) ซึ่งในกรณีเช่นนี้ควรให้ความสำคัญอย่างมากด้วย เพราะเหตุว่าถ้าคนงานมีอายุเกิน 40 ปีขึ้นไปแล้วก็จะมีความโน้มเอียงที่สายตาจะยาวมากขึ้น คือ

ความคมชัดของสายตาในระยะใกล้ลดลง ดังนั้นการทำงานระยะใกล้จึงไม่เหมาะสำหรับคนงานชายกลุ่มนี้

อนึ่ง ระดับของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันสำหรับสมรรถนะของสายตาแต่ละประเภทนั้น ระดับของปัจจัยทางด้านซ้ายมือทุกระดับจะเป็นกลุ่มของคนงานที่มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบน้อยกว่าคนงานที่อยู่ในระดับของปัจจัยทางด้านขวามือทุกกลุ่มเช่นกัน ใ่ว่าจะเป็นผลสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคนงานชาย หรือของคนงานหญิงที่แสดงในตาราง 5.4 และ 5.5 ตามลำดับ ทั้งนี้เว้นแต่ระดับต่าง ๆ ของปัจจัยแสงในตาราง 5.4 ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป และนอกจากนี้แล้วระดับของปัจจัยทางด้านซ้ายมือและขวามือของสมรรถนะสายตาแต่ละประเภทที่เรียงจากบนลงล่างก็เป็นการเรียงคะแนนเฉลี่ยของคนงานต่าง ๆ ที่อยู่ในระดับของปัจจัยเหล่านั้นจากน้อยไปมากด้วย

2. ประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะไกล โดยมีกลุ่มของคนงานชายที่มีประสิทธิภาพ 4-6 ปีเท่านั้นที่มีความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะไกลแตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มคนงานชายที่มีประสิทธิภาพ 13-15 ปีอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่คนงานชายที่มีประสิทธิภาพ 4-6 ปี มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า (6.11) และนอกจากนี้แล้วประสิทธิภาพยังมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ด้วย โดยมีกลุ่มของคนงานชายที่มีประสิทธิภาพ 13-15 ปี มีความคมชัดของตาทั้งสองในระยะใกล้แตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มของคนงานชายที่มีประสิทธิภาพในระดับอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งจะเห็นว่าคนงานที่มีประสิทธิภาพ 13-15 ปี จะมีความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ดีกว่าในระยะไกล เมื่อเทียบกับคนงานที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องมาจากการทำงานที่ระยะไกลนานปีทำให้กล้ามเนื้อปรับเลนส์ตาเกิดการล้าหรืออาจเสื่อมสภาพลง จึงทำให้สมรรถนะสายตาเลวลง และทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากเริ่มเกิดสายตายาวในวัยชราขึ้น ซึ่งสำหรับเหตุผลต่อการทำงานก็เช่นเดียวกันกับที่กล่าวมาแล้วคือ ไม่ควรให้คนงานชายกลุ่มดังกล่าวนี้ทำงานที่ระยะไกล ถ้าให้ทำก็ควรให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ และไม่ควรให้ทำเป็นระยะเวลาติดต่อกันนานเกินไปในแต่ละวัน นอกจากนี้ประสิทธิภาพยังมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาขวาในระยะใกล้อีกด้วย โดยกลุ่มของคนงานที่มีประสิทธิภาพ 0-3 ปี มีความคมชัดของตาขวาในระยะใกล้แตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มคนงานชายที่มีประสิทธิภาพ 4-6 ปีอย่างมีนัยสำคัญ

3. ความสว่าง

ความสว่างมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ โดยที่กลุ่มคนงานชายที่อยู่ใต้ภาวะความสว่าง 561-600 ลักซ์ มีความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้แตกต่างกัน (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มของคนงานชายที่อยู่ภายใต้ภาวะความสว่างของแสงระดับอื่น ๆ ที่ศึกษาทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งก็คือด้วยระดับความสว่าง 561-680 ลักซ์ ทำให้ความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ของคนงานชายโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน (เลวกว่า) ไปอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วคนงานชายที่อยู่ภายใต้ภาวะความสว่าง 441-560 ลักซ์ ก็มีสมรรถนะสายตาประเภทนี้แตกต่างกัน (เลวกว่า) กับคนงานชายที่อยู่ภายใต้ความสว่าง 200-300 ลักซ์ ซึ่งในกรณี 561-680 ลักซ์ ถือว่าแตกต่างกัน (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มอื่น ๆ มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสมรรถนะสายตาประเภทนี้ต่ำที่สุดด้วย (8.7)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของคนงานหญิงได้สรุปไว้ในตาราง 5.5 ซึ่งสรุปผลว่ามีอยู่ 5 ปัจจัย คือ อายุ ประสิทธิภาพ ความสว่าง เสียง และชนิดผลิตภัณฑ์ ซึ่งกล่าวได้ดังนี้คือ

1. อายุ

จากการพิจารณารายละเอียดจากภายในตาราง 5.5 จะเห็นว่าอายุมีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของคนงานหญิงถึง 5 ประเภท ซึ่งคนงานหญิงที่มีอายุอยู่ระหว่าง 34-37 ปี มีสมรรถนะสายตาโดยเฉลี่ยแล้วแตกต่างกัน (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มอื่น ๆ มากเกือบทั้งหมด เว้นแต่ความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ที่มีกลุ่มของคนงานหญิงที่มีอายุ 30-33 ปีแตกต่างกัน (เลวกว่า) ไปจากกลุ่มของคนงานหญิงอายุ 22-25 ปีอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบสายตาของกลุ่มคนงานหญิงในกรณีดังกล่าวนี้ทั้งหมดต่ำที่สุดเฉพาะของกลุ่มที่มีอายุ 34-37 ปี (3.1) ลักษณะเช่นนี้ก็คล้ายกับคนงานชาย ซึ่งกล่าวได้ว่าอายุมากขึ้นสมรรถนะสายตาจะเลวลง

2. ประสิทธิภาพ

จากการพิจารณารายละเอียดจากตาราง 5.5 จะเห็นว่าประสิทธิภาพมีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของคนงานหญิงถึง 4 ประเภท กล่าวคือ ความคมชัดของตาทั้งสองข้างและตาซ้ายในระยะใกล้ การมองเห็นความลึก และความคมชัดของตาซ้ายในระยะใกล้ และจากการพิจารณา ระดับของประสิทธิภาพที่แตกต่างกันก็จะเห็นว่าคนงานหญิงที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ (8.25 และ 8.71)

จะเป็นของกลุ่มคนงานที่มีประสพการณ์มากที่สุดและรองลงไปคือ 13-15 ปี และ 10-12 ปี ตามลำดับ ซึ่งในกรณีเช่นนี้ก็คล้ายกับคนงานชาย คือทั้งนี้เนื่องมาจากการทำงานที่ระยะไกล้นานปี ทำให้กล้ามเนื้อปรับเลนส์ตาเกิดการล้าหรืออาจเสื่อมสภาพลง และทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากเริ่มเกิดสายตาวัวในวัยชรา ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้สมรรถนะสายตาเลเวลลง

3. ความสว่าง

จากการพิจารณาในตาราง 5.5 จะเห็นว่าความสว่างมีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของคนงานหญิงถึง 5 ประเภท ซึ่งมากกว่าของคนงานชายที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยนี้ต่อความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะไกล้เพียงอย่างเดียว ซึ่งจากการพิจารณาระดับของปัจจัยทุกคู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนั้นจะเห็นว่า ระดับความสว่าง 321-440 ลักซ์ จะมีจำนวนครั้งแตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากระดับอื่น ๆ มากที่สุดและในทุกกรณีที่ความสว่างมีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาในระดับความสว่าง 321-440 ลักซ์ จะเป็นระดับที่ค่าเฉลี่ยแตกต่าง (เลวกว่า) ระดับความสว่างขนาดอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดด้วย (8.65) โดยเฉพาะความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกล้ ระดับความสว่าง 321-440 ลักซ์นี้จะมีผลทำให้คนงานหญิงมีสมรรถนะสายตาประเภทนี้โดยเฉลี่ยแตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากระดับความสว่างของกลุ่มอื่น ๆ มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ ในกรณีนี้กล่าวได้ว่าความสว่างมีผลต่อการล้าของสายตาวัวอย่างมีนัยสำคัญ

4. เสียง

เสียงมีอิทธิพลต่อความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกล้ โดยที่ระดับของเสียง 76-78 เดซิเบล มีผลทำให้สมรรถนะสายตาประเภทนี้ของคนงานหญิงโดยเฉลี่ยแตกต่าง (เลวกว่า) จากระดับของเสียง 73-75 เดซิเบล อย่างมีนัยสำคัญ และนอกจากนี้แล้วเสียงยังมีอิทธิพลต่อความสามารถในการมองเห็นความลึก โดยระดับของเสียง 79-81 เดซิเบล มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยแตกต่าง (เลวกว่า) ไปจากระดับของเสียง 76-78 เดซิเบล และ 73-75 เดซิเบล อย่างมีนัยสำคัญ เหตุที่เสียงมีผลกระทบต่อสมรรถนะสายตาก็เนื่องมาจากเสียงดังจนทำความรำคาญจะทำให้คนงานเกิดภาวะเครียด ซึ่งก็จะมีผลทำให้การทำงานของมันตาผิดปกติไป แล้วก็ทำให้กล้ามเนื้อปรับเลนส์ตาเกิดการล้าอันเนื่องมาจากต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เลนส์ตาโฟกัสสภาพได้ในขณะที่เกิดภาวะเช่นนี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีผลทำให้ความสามารถในการมองเห็นเลเวลลง สำหรับความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกล้ ระดับเสียง 76-78 เดซิเบล จะให้

คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบต่ำที่สุด(8.43) ส่วนระดับเสียง 73-75 เดซิเบล จะให้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสูงที่สุด(9.63) ส่วนความสามารถในการมองเห็นความลึก ระดับของเสียง 79-81 เดซิเบล จะให้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบต่ำที่สุด(4.29) และระดับเสียง 73-75 จะให้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสูงที่สุดเช่นกัน(6.46) ซึ่งระดับเสียง 76-78 เดซิเบล ให้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบรองลงมา(6.06) ซึ่งจากที่กล่าวมานี้ อาจเป็นไปได้ที่ว่าระดับของเสียง 73-75 เดซิเบลเป็นระดับเสียงที่คนงานหญิงได้รับจนเคยชินจนทำให้ไม่มีผลต่อการมองเห็น ซึ่งระดับของเสียงขนาดนี้มีคนงานหญิงได้รับมากที่สุด ส่วนสาเหตุที่มีผลต่อตาซ้ายในระยะไกลนั้น เป็นผลมาจากการทดลองและการวิเคราะห์ทางสถิติ ในขณะที่ผู้วิเคราะห์ไม่สามารถประเมินสาเหตุได้ นอกเสียจากว่าจะมีการตรวจสอบความคมชัดของสายตาของคนงานหญิงโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่งภายใต้สภาวะความดังของเสียงปกติ(70-73 เดซิเบล)

4. ชนิดผลิตภัณฑ์

จากตาราง 5.5 จะเห็นว่าคนงานหญิง ที่ทำงานในสายงานประกอบพัดลมมีความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน (ดีกว่า) ไปจากคนงานหญิงที่ทำงานในสายงานของผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ ทั้ง 6 ชนิดมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบคุณสมบัติสายตาข้อนี้ของคนงานหญิงในสายงานประกอบชิ้นส่วนโทรทัศน์ต่ำที่สุด(8.53) และของหม้อหุงข้าวสูงที่สุดในกลุ่มระดับปัจจัยทางซ้ายมือ(9.74) แต่ของพัดลมจะมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบสูงที่สุดทั้งหมด(11.36) ซึ่งในกรณีที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ก็อาจเนื่องมาจากคนงานหญิงที่ทำงานอยู่ในสายงานประกอบพัดลมมีอายุเฉลี่ยแล้วน้อยกว่า กล่าวคือคนงานหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง 18-21 ปี มี 3 คน มีอายุระหว่าง 22-25 ปี มี 7 คน และมีอายุระหว่าง 26-29 ปี มี 2 คน โดยไม่มีคนงานหญิงอยู่ในกลุ่มอายุ 30-33 ปี และ 34-37 ปีเลย โดยปกติแล้ว คนที่อยู่ในวัยรุ่มร่ามจะมีความคมชัดของสายตาในทุกกรณีดีกว่าคนที่มียุมากกว่า ด้วยเหตุนี้เอง จึงอาจมีผลทำให้คนงานหญิงที่ทำงานในสายงานประกอบพัดลมมีความคมชัดของสายตาของตาซ้ายในระยะไกลโดยเฉลี่ยดีกว่าคนงานหญิงที่อยู่ในสายงานประกอบผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

จากผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตาของดาช้ายเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะของคณงานหญิง ซึ่งผู้วิจัยก็ไม่สามารถให้เหตุผลได้ โดยจักษุแพทย์แห่งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ที่ผู้วิจัยได้ไปขอคำแนะนำ (แพทย์หญิงจวงจันทร์ ชันชื้อ และแพทย์หญิงลลิตา ปรียกนก) ได้กล่าวว่า การเกิดเหตุการณ์เช่นนี้จะเป็นเฉพาะกรณีเท่านั้น โดยที่ไม่สามารถให้เหตุผลได้ นอกจากจะมีอิทธิพลบางอย่างที่เด่นชัด เช่น ดาช้ายได้รับแสงจ้าตลอดเวลา หรือได้รับแสงเพียงข้างเดียว และความถนัดในการใช้ดาช้ายหรือดาชวาก็ไม่มีผลมากจนทำให้เกิดความแตกต่างของความคมชัด หรือแม้ว่าคนเราส่วนใหญ่มีความคมชัดของตาทั้งสองข้างไม่เท่ากัน แต่ก็ไม่มีอิทธิพลมากพอจนทำให้แตกต่างกัน ซึ่งด้วยเหตุผลเหล่านี้เองจึงควรทำการทดสอบความคมชัดของสายตาของคณงานหญิงอีกครั้งในปีถัดไป และเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ควรมีการวิจัยต่อไป

เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการทดสอบสายตาของคณงานไม่ได้อยู่ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นผลที่ได้จากการทดสอบอาจเป็นเนื่องมาจากการล้าชะทำงานหรือปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเรื่องนี้ควรมีการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 ผลสรุปที่ได้จากการทดสอบสายตา

จากการทดสอบสายตาคนงานชาย 61 คน และคนงานหญิง 199 คน ทำงานอยู่ในสายงานประกอบของผลิตภัณฑ์ 7 ชนิด ใน 10 โรงงานดังกล่าว โดยใช้เครื่อง Master Ortho-Rater และมาตรฐานเช็คคะแนนที่ได้จากการทดสอบหมายเลข 2 ได้ผลสรุปดังนี้คือ

5.3.1 ผลสรุปจากการทดสอบสายตาคนงานชาย มีดังนี้คือ

จำนวนคนงานชายที่มีสมรรถนะสายตาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมี 14 คนจาก 61 คน รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 5.6 จากการพิจารณาจากตารางจะเห็นว่าคนงานชายที่มีความสามารถในการมองเห็นสี และความสามารถในการควบคุมแกนสายตาให้สามารถมองในแนวระดับได้อย่างปกติ ในระยะใกล้มีน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 3 คน ถ้าพิจารณาความสามารถในการมองเห็นสีแล้วจะเห็นว่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานถึง 13 คนจาก 14 คน การทดสอบความสามารถในการมองเห็นสีนี้ เป็นการทดสอบที่ยากที่สุดและเสียเวลามากด้วย เพราะผู้ถูกทดสอบจะต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะต้องตอบคำถามให้ถูกต้องโดยการเพ่งมองแผ่นสไลด์ทดสอบที่มีตัวเลขผสมกลมกลืนอยู่ และถ้าพิจารณาคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการมองเห็นสีของคนงานหญิงและชายจากภาคผนวก ก. ก็จะทำให้เห็นว่าคนงานชายได้คะแนนทดสอบต่ำกว่ามาตรฐานคือ ได้ 0 อยู่ 9 คน และได้ 2 อยู่ 41 คน ซึ่งมาตรฐานนี้คะแนนที่ได้จากการทดสอบการมองเห็นสีต้องไม่ต่ำกว่า 2 ส่วนคนงานหญิงได้คะแนน 0 คือตอบผิดหมดอยู่ 4 คน และได้ 2 อยู่ 158 คนจากทั้งหมด 199 คน เหตุที่ไม่ได้คะแนนเพียง 1 คะแนนก็เพราะว่าการทดสอบการมองเห็นสีจะมีวงกลม 2 วงคือ วงกลมซ้ายและวงกลมขวา โดยภายในมีตัวเลขวงกลมละตัวที่มองเห็นได้ชัดเจน ดังนั้นถ้าผู้ถูกทดสอบสามารถเห็นตัวเลขในวงกลมใดได้ ก็สามารถจะตอบตัวเลขภายในวงกลมอีกวงหนึ่งได้ ส่วนคนที่ได้คะแนน 0 ส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดจากการที่มองไม่เห็นตัวเลข แต่เกิดจากเขามองตัวเลขผิดไปจากความเป็นจริง ส่วนตัวเลขในสีเหลี่ยมบนและล่างที่คนตอบได้ถูกน้อยมาก

ในตารางสรุปผลจากการทดสอบคนงานชาย นอกจากความสามารถในการมองเห็นสีแล้วความสามารถในการมองความลึกและความสามารถในการควบคุมแกนสายตาให้อยู่ในแนวระดับได้อย่างปกติก็น่าสนใจมาก เพราะว่ามีคนงานชายกลุ่มละ 6 คน ที่คุณสมบัติของสายตาดังกล่าวต่ำกว่าปกติ และนอกจากนี้แล้วก็มีคนงานชายที่ความคมชัดของสายตาทั้งใกล้และไกลต่ำกว่าระดับปกติอย่างร้ายแรงอีกด้วย

ตาราง 5.6 แสดงจำนวนคนงานชายที่มีสมรรถนะของสายตาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

การทดสอบระยะไกล

การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง														-
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ	/							/	/					3
ความคมชัดของสายตาของตาสองข้าง									/	/				1
ความคมชัดของสายตาของตาขวา			/					*	/	*	/	/	/	5
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย							*	/	/	/	/	/	/	3
ความสามารถในการมองเห็นความลึก			/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
ความสามารถในการมองเห็นสี	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	13
การทดสอบระยะใกล้														
ความคมชัดของสายตาของตาทั้งสองข้าง					/			*	/	/	/	*	/	5
ความคมชัดของสายตาของตาขวา					*			/	*	/	/	*	/	4
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย					/			*	/	/	/	*	/	4
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง		/							/					2
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ		/	/	/	/									6
จำนวนคนงาน	1	1	1	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14

* ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างรุนแรง

ตาราง 5.7 แสดงจำนวนคนงานหญิงที่มีสมรรถนะของสายตาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

การทดสอบระยะไกล

การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง													
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ													
ความคมชัดของสายตาของตาสองข้าง	*							*					
ความคมชัดของสายตาของตาขวา								*	*				
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย	*	*						*	*				
ความสามารถในการมองเห็นความลึก													
ความสามารถในการมองเห็นสี													
การทดสอบระยะใกล้													
ความคมชัดของสายตาของตาทั้งสองข้าง													
ความคมชัดของสายตาของตาขวา													
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย				*									
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง													
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ													
จำนวนคนงาน	1	1	1	1	3	2	1	1	1	4	1	1	1

* ต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐานอย่างรุนแรง

ตาราง 5.7 (ต่อ)

การทดสอบระยะไกล

การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง													
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ													
ความคมชัดของสายตาของตาสองข้าง	*				*							*	*
ความคมชัดของสายตาของตาขวา	*					*						*	
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย	*											*	*
ความสามารถในการมองเห็นความลึก													
ความสามารถในการมองเห็นสี													
การทดสอบระยะใกล้													
ความคมชัดของสายตาของตาทั้งสองข้าง													*
ความคมชัดของสายตาของตาขวา						*							
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย													*
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง													
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ													
จำนวนคนงาน	3	1	1	1	1	1	2	1	3	1	1	1	1

* ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างรุนแรง

ตาราง 5.7 (ต่อ)

การทดสอบระยะไกล

การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง														7
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ	/	/												19
ความคมชัดของสายตาของตาสองข้าง														12
ความคมชัดของสายตาของตาขวา														12
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย														12
ความสามารถในการมองเห็นความลึก														15
ความสามารถในการมองเห็นสี		/	/	/										35
การทดสอบระยะใกล้														
ความคมชัดของสายตาของตาสองข้าง														3
ความคมชัดของสายตาของตาขวา														6
ความคมชัดของสายตาของตาซ้าย				/										6
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวตั้ง														6
การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับ														10
จำนวนคนงาน	1	1	1	2										42

* ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างรุนแรง

5.3.2 ผลสรุปจากการทดสอบสายตาคงงานหญิง

จากตาราง 5.7 แสดงจำนวนคนงานหญิงที่มีสมรรถนะของสายตาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานจำนวน 42 คนจาก 199 คน จะเห็นว่าการมองเห็นสีต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมากที่สุด ซึ่งก็ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ 5.3.1 และการมองเห็นสีที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่แสดงไว้ในตารางนี้หรือตาราง 5.6 ก็ตาม ก็เนื่องมาจากว่าคนคนนั้นมีทักษะของสายตาค้นอื่นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานด้วย

พิจารณาจากตารางจะเห็นว่ามีคนงานหญิงที่มีความคมชัดของสายตาในระยะไกลตั้งแต่สองลักษณะขึ้นไป คือหมายถึงตาสองข้างหรือตาซ้าย, ตาขวาทั้งคู่หนึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเป็นจำนวนถึง 12 คน และมีอยู่ 10 คนที่มีความคมชัดของตาข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองตาดำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก และนอกจากนี้ 4 คนใน 12 คน ก็มีความคมชัดของสายตาในระยะใกล้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานด้วย ส่วนความสามารถในการควบคุมแกนสายตาให้อยู่ในแนวระดับที่ระยะไกลต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 19 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีอยู่คนเดียวที่ทักษะของสายตาดำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อันเนื่องมาจากคุณสมบัติข้อนี้เพียงข้อเดียว สำหรับความสามารถในการมองความลึกก็มีคนงานหญิง 15 คนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานและ 8 คนใน 15 คนนี้ก็อยู่ในกลุ่ม 12 คนข้างต้น สำหรับทักษะของสายตาในระยะใกล้ การเบี่ยงเบนของแกนสายตาในแนวระดับมีคนงานที่สมรรถนะสายตาในข้อนี้ต่ำมากที่สุดคือ 10 คน

5.4 การสรุปผลเพื่อวัตถุประสงค์ในข้อ 1.4.4

วัตถุประสงค์ในข้อนี้เพื่อศึกษาและกำหนดว่าบุคคลที่มีปัจจัยต่าง ๆ อยู่ในระดับหนึ่ง ๆ จำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องทดสอบสมรรถนะของสายตา และสมรรถนะของสายตาข้อไหนที่ต้องทดสอบหรือไม่จำเป็นต้องทดสอบก่อนรับเข้าทำงาน การสรุปผลสำหรับวัตถุประสงค์ในข้อนี้เป็นการนำเอาผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 5.2 มาสรุป แต่อย่างไรก็ตามการสรุปผลในข้อนี้ค่อนข้างจะยากต่อการนำไปใช้เมื่อต้องการรับคนเข้าทำงานใหม่ โดยที่คนงานคนนี้เคยทำงานอยู่ในสายงานประกอบของชนิดผลิตภัณฑ์ที่ศึกษาของโรงงานใดโรงงานหนึ่งหรือมากกว่าจากโรงงานที่ศึกษา 10 โรงนี้ เพราะเหตุว่าเรามีโอกาสน้อยมากหรืออาจจะไม่มีเลยที่จะรู้ว่าระดับของปัจจัยต่าง ๆ ที่คนงานได้รับขณะทำงานอยู่ในกลุ่มของโรงงานที่ศึกษาดังกล่าวเป็นจริงและถูกต้อง เช่น ปริมาณความสว่าง หรือระดับความดังของเสียง เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้เว้นแต่ระดับปัจจัยที่แน่ชัดและสามารถบอกได้เลย คือ อายุ ประสิทธิภาพ และชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ทำ

จากตารางที่ 5.4 ที่แสดงผลสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณงานชายนั้นจะเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะสายตา คือ อายุ ประสิทธิภาพ และความสว่าง คืออายุมีผลต่อความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกล โดยคณงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 30-33 ปี มีความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลแตกต่าง (เลวกว่า) จากคณงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี และ 18-21 ปี อย่างมีนัยสำคัญ และนอกจากนี้แล้วอายุยังมีผลต่อความคมชัดของตาซ้ายในระยะใกล้ด้วย กล่าวคือ คณงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 34-37 ปี จะมีความคมชัดของตาซ้ายในระยะใกล้แตกต่าง (เลวกว่า) จากคณงานชายที่มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี, 26-29 ปี และ 22-25 ปีอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจากผลสรุปดังกล่าวนี้คณงานชายที่รับเข้าทำงาน เราสนใจที่จะทดสอบความคมชัดของตาซ้ายในระยะไกลเฉพาะที่มีอายุอยู่ในช่วง 30-33 ปี และทดสอบความคมชัดของตาซ้ายในระยะใกล้เฉพาะคณงานชายที่มีอายุ 34-37 ปี อดอย่างรักก็ตามถ้าคณงานเหล่านี้มีประสพการณ์อยู่ในช่วง 13-15 ปี ก็จำเป็นต้องทดสอบความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้ด้วย ทั้งนี้เพราะว่า คณงานชายที่มีประสพการณ์ 23-25 ปี มีความคมชัดของตาทั้งสองข้างในระยะใกล้แตกต่าง (เลวกว่า) จากคณงานชายที่มีประสพการณ์อยู่ในช่วงอื่น ๆ ทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการสรุปผลสำหรับวัตถุประสงค์ในข้อนี้สำหรับปัจจัยอื่น ๆ ของคณงานชายและหญิงก็มีลักษณะท่านอ่เดียวกัน โดยรายละเอียดของคณงานหญิงดูได้จากตาราง 5.5

สำหรับกรณีที่มีคณงานชายและหญิงที่รับเข้าทำงานไม่เคยทำงานในสายประกอบของชนิดผลิตภัณฑ์ที่ศึกษาจาก 10 โรงงานดังกล่าวเลย ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการทดสอบสมรรถนะสายตาทุกประเภท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย